

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316010049
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6316010049.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Brezno JUDr. Mário Šulej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. júna 2016 v trestnej veci obžalovaného F. O. takto

r o z h o d o l :

obžalovaný F. O. L. Š. G. P. S. L. Č., nar. XX. M. XXXX S. Š., trvale bytom Š.,
G. XXX/XX, nezamestnaný

s a u z n á v a z a v i n n é h o

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.c Tr.zák.

p r e t o ž e

v období od 1. júla 2015 do 1. júna 2016 neprispieval riadne na výživu svojho syna Z. O., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom C., O. XXX, hoci podľa rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 7. marca 2013, sp. zn. 8P 16/2013, právoplatného 21. marca 2013, bol povinný prispievať na jeho výživu sumou vo výške 50,- € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky L. A., čím za uvedené obdobie dlží na výživnom sumu 530,- €,

napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 24. júna 2015, sp. zn. 1T 91/2015, právoplatným dňa 9. júla 2015, mu bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 1 rok,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods.3 Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods.2 písm.a Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal na tunajší súd dňa 3. marca 2016 obžalobu na F. O. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, 3 písm.c Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je tam uvedený.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd zistil tento skutkový stav:

obžalovaný v období od 1. júla 2015 do 1. júna 2016 neprispieval riadne na výživu svojho syna Z. O., D.. XX. T. XXXX, trvale bytom C., O. XXX, hoci podľa rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 7. marca 2013, sp. zn. 8P 16/2013, právoplatného 21. marca 2013, bol povinný prispievať na jeho výživu sumou vo výške 50,- € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky L. A., čím za uvedené obdobie dlží na výživnom sumu 530,- €,

napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 24. júna 2015, sp. zn. 1T 91/2015, právoplatným dňa 9. júla 2015, mu bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 1 rok.

Samosudca podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku rozhodol, že sa hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného. Vzhľadom k tomu prečítal zápisnicu o skoršej výpovedi obžalovaného z prípravného konania zo dňa 15. februára 2016, kde sa k spáchaniu skutku priznal.

V tejto uviedol, že kým bol zamestnaný snažil sa platiť na syna výživné riadne. V lete minulého roku prišiel o prácu a tým aj o príjem, odvtedy sa mu nepodarilo zamestnať. Uvedomuje si, že výživné vo výške 50,- € mesačne nie je vysoká suma, avšak v súčasnosti ani na to nemá. Hľadá si zamestnanie, ale nedarí sa mu. Ak by si našiel zamestnanie, tak by celý dlh doplatil. Nebol na žiadnom súde, netušil ani koľko mal platiť zročné výživné. Ďalej vypovedal, že sa snažil vybaviť nejaké dávky, čo sa mu nepodarilo. Na úrade práce nie je evidovaný, lebo by odtiaľ nedostal ani korunu. Je vlastníkom 1/3 rodinného domu. Súdom má určenú vyživovaciu povinnosť len na syna. Je voči nemu vedená exekúcia, avšak nevedel uviesť meno exekútora ani výšku exekúcie. So synom nie je v kontakte, čo ho aj mrzí, matka si to neželá. Žije z toho, čo mu pomôže rodina.

Svedkyňa L. A. uviedla, že s obžalovaným má spoločného syna Z. O., nar. XX. T. XXXX. Obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť od 1. júla 2015, pričom za obdobie do 1. júna 2016 nezaplatil na výživnom celkovo sumu 530,- €, v apríli 2016 zaplatil len sumu 20,- Eur. Obžalovaný sa o syna nezaujíma, nijakým iným spôsobom neprispieva na jeho výživu, ani si ho neberie k sebe, že by sa o neho staral. Ďalej vypovedala, že je vedená na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, na odbore nezamestnanosť, sociálne dávky poberá od apríla. Poslednú výplatu mala vo februári 2016, býva spoločne s priateľom. O syna je riadne postarané, takže neplatením výživného netrpí nebezpečenstvom núdze. Syn navštevuje 1. ročník základnej školy v Podbrezovej, časť Štiavnička, nechodí na žiadne krúžky, stravuje sa v školskej jedálni, za čo platí okolo 20 €, je zdravý, pravidelne neužíva žiadne lieky.

Z rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 7. marca 2013, sp. zn. 8P 16/2013, právoplatného dňa 21. marca 2013 vyplýva, že syn obžalovaného Z. O. bol zverený do osobnej starostlivosti matky. Obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu syna 50,- € mesačne s účinnosťou od 23. januára 2013, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca dopredu k rukám matky L. A..

Z trestného rozkazu Okresného súdu Brezno zo dňa 24. júna 2015, sp.zn. 1T 91/2015, právoplatného dňa 9. júla 2015 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 1 rok. Išlo o neplnenie si zákonnej povinnosti voči synovi Z. O. od 1. decembra 2014 do 1. júla 2015.

Z prehľadu nezaplateného výživného vyplýva, že obžalovaný dlžil na výživnom k januáru 2016 sumu 350,- Eur.

Obžalovaný nijakým spôsobom nepopieral, že má voči synovi Z. O. vyživovaciu povinnosť, priznal, že výživné na svojho syna neplatí vôbec, čo odôvodňoval nedostatkom finančných prostriedkov. Skutočnosť, že obžalovaný si v rozhodnom období neplnil vyživovaciu povinnosť bola potvrdená aj výpoveďou svedkyne L. A., ktorá uviedla, že obžalovaný od 1. júla 2015 do 1. júna 2016 dlží na výživnom sumu 530,- €.

Existencia vyživovacej povinnosti obžalovanému vyplýva priamo zo zákona (§62 ods. 1 zák. o rodine č. 36/2005 Z.z.). Rozsah jeho vyživovacej povinnosti bol v danom prípade určený už rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 7. marca 2013, sp. zn. 8P 16/2013, právoplatným 21. marca 2013, pričom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému v plnení vyživovacej povinnosti v určenom rozsahu, ktorý si súd osvojil aj pre ustálenie skutkového stavu v tomto trestnom konaní. Platenie výživného v takejto výške je v schopnostiach a možnostiach obžalovaného a aspoň čiastočne zabezpečí poskytnutie základných potrieb maloletého.

Obžalovaný pokračoval v neplnení si vyživovacej povinnosti voči synovi aj po predchádzajúcom odsúdení uvedeným trestným rozkazom. Obhajoba obžalovaného v tom smere, že na platenie výživného nemal dostatok finančných prostriedkov neobstojí. Obžalovaný nie je poberateľom invalidného dôchodku, nebola preukázaná ani existencia žiadnych telesných obmedzení, ktoré by mu objektívne bránili vo vykonávaní fyzickej práce, prihliadajúc aj na jeho vek. Obžalovaný je voči svojmu synovi už dlhší čas nečinný, nekontaktuje ho a nekupuje mu žiadne darčeky, ani inak neprispieva na jeho výživu, teda vyživovaciu povinnosť si vôbec neplní ani vo forme tzv. faktickej starostlivosti. Nemožno konštatovať, že by obžalovaný využil všetky riadne možnosti, aby si splnil svoju vyživovaciu povinnosť.

Čiastočnú obhajobu obžalovaného vyvracia súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, pričom tieto navzájom korešponujú, dopĺňajú sa, nadväzujú na seba a v konečnom dôsledku je ich komplexná dôkazná hodnota takého rozsahu a kvality, že jednoznačne preukazuje spáchanie skutku obžalovaným tak ako bol ustálený.

Podľa § 207 ods.1,3 písm.c Tr. zák. prečin zanedbania povinnej výživy spácha ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a preto súd jeho konanie kvalifikoval ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c Tr. zák.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný konal minimálne v tzv. nepriamom úmysle, keďže bol minimálne uzrozumený s tým, že si svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi neplní, hoci mu takáto povinnosť vyplývala zo zákona a z rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 7. marca 2013, sp. zn. 8P 16/2013, právoplatného 21. marca 2013, ktorý určil aj jej rozsah, naviac išlo o dohodu rodičov, s ktorou obžalovaný ako otec súhlasil.

Obžalovaný je slobodný, má jedného syna. Vlastní 1/3 rodinného domu a dve motorové vozidlá, na ktoré bola zriadená exekútorská blokácia. Je nezamestnaný, sociálne dávky nepoberá, z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. V roku 2013 a 2015 bol sankcionovaný za priestupok v oblasti cestnej dopravy - porušenie pravidiel cestnej premávky. Súdom bol doposiaľ trikrát trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, prvé dve odsúdenia má zahladené. Naposledy bol odsúdený citovaným trestným rozkazom, ktorý je súčasťou skutkového základu, teda súd odsúdenie nemohol zhodnotiť ako príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.m. Tr. zák., pretože by išlo o duplicitu v neprospech obžalovaného.

Samosudca hodnotil aj pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností podľa § 38 ods.2 Tr.zák. Za uvedený prečin možno uložiť trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov. Vzhľadom na neexistenciu poľahčujúcich ani príťažujúcich okolností, nedošlo k zníženiu, ani k zvýšeniu hraníc ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods.3, 4 Tr.zák.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vychádzajúc z týchto skutočností samosudca uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok. Keďže tento ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho na výkon tohto trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému bolo nevyhnutné, pretože obžalovaný spáchal tento úmyselný trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za rovnaký trestný čin voči tomu istému poškodenému, uloženie podmiennečného trestu neprichádzalo do úvahy (§ 49 ods. 2 Tr. zák.). Je zrejmé, že predchádzajúce uloženie len podmiennečného trestu odňatia slobody za tento trestný čin u obžalovaného nesplnilo sledovaný účel trestu. Navyiac takýmito trestami bolo na obžalovaného pôsobené už v minulosti. Ani uloženie iných alternatívnych druhov trestov by v danom prípade nebolo dostačujúce berúc do úvahy aj to, že obžalovanému súd ešte poskytol lehotu dvoch mesiacov na zaplatenie dlžného výživného. Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh a výmeru, obsahuje v dostatočnej miere prvky represie, ako aj individuálnej a generálnej prevencie a zabezpečí dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr.zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.